

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1149/2024
06.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези става 1. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Бантића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници 4К. 27/23 од 08.02.2024. године и Вишег суда у Шапцу 2Кж1. 102/24 од 09.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 06.05.2025. године, је донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Бантића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници 4К. 27/23 од 08.02.2024. године и Вишег суда у Шапцу 2Кж1. 102/24 од 09.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници 4К. 27/23 од 08.02.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези става 1. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, те му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити ако окривљени у времену проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

На основу члана 297. став 5. КЗ према окривљеном изречена је мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 6 месеци. Наведеном пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Бантића Виши суд у Шапцу је пресудом 2Кж1. 102/24 од 09.05.2024. године жалбу одбио као неосновану.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Александар Бантић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев и сагласно члану 492. став 1. и 2. ЗКП преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или укине у целости побијане пресуде и списе вратити Вишем суду у Шапцу, односно првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је, на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, те је без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног одржао седницу већа, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Бантића је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и тачка 9) ЗКП, које су законом дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном, преко браниоца. Међутим, образлажући наведене повреде закона, бранилац истиче да ни јавни тужилац ни судови нису утврдили битне чињенице за одлучивање, да првостепени и другостепени суд изводе закључке без икаквих доказа, као и да је обавеза и задатак судова да правилно и тачно утврде битне чињенице за одлучивање, полемишући са током поступка утврђеним чињеничним стањем, као и налазом и мишљењем вештака, а посебно верзијама догађаја које је вештак у свом налазу и мишљењу изнео, опредељујући захтевом која је варијанта правилна, као и да је оптужба прекорачена, односно да су повређена правила о идентитету оптужбе, јер чињенични опис из оптужног акта и донетих пресуда не одговара утврђеном чињеничном стању.

Оваквим наводима у суштини се указује на повреду закона из члана 440. ЗКП, посебно због тога што су чињенични опис из изреке побијане пресуде и из оптужног акта идентични, коју околност бранилац и не оспорава, због чега су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Бантића којима се указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и тачка 9) ЗКП, од стране Врховног суда оцењени као недозвољени имајући у виду да се односе на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Бранилац окривљеног и у осталом делу захтева указује на повреде закона које се односе на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, оспоравајући током поступка утврђене чињенице и закључке првостепеног суда, као и доказе на којима је пресуда заснована, дајући сопствену оцену током поступка изведених доказа, сматрајући да је изрека пресуде нејасна и неразумљива, чиме суштински истиче повреду члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП не нумеришући је, као ни повреду члана 440. ЗКП, док захтевом нумерише одредбе члана 15. став 4., члана 16. став 2. и 5., те члана 1. ЗКП и цитирајући одредбу члана 145. став 2. Устава Републике Србије, сматра да је побијаним пресудама повређен закон на штету окривљеног.

Међутим, како због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те претходно наведених одредби Законика о кривичном поступку, подношење захтева окривљеном преко браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољено, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић